

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvs Ecclesiae.|| In hoc libro ... admiranda quædam ac
planè obstupenda, de septem ec-||clesiæ statibus,
abusibus quoq[ue] grauissimis, & futuris eiusdem
calamitatibus ex sanctor[um] pro-||phetijs & ...**

Pürstinger, Berthold

Coloniæ, 1531

VD16 ZV 12498

De ira dei se contra contumaces vindicantis. Cap. 35

urn:nbn:de:hbz:466:1-29969

DE IRA DEI SE VINDICANTIS.

duriores, asperiores, implacabiliores, sibi inuicem austeri, sine pietate, & benignitate, crudeles sine charitate, avari sine largitate, duri sine deuotione, amatores huius seculi, temerarij sine timore, contemptores regni celestis sine prouidentia, peruariatores sine consideratione poenae infernalis, nec emendari volunt per praedicationes, exempla, moesta, miracula, vel tormenta, nec per morbos, guerras, charitatem vel inundationes aquarum, quae omnia quasi deliramenta nobis uidentur. Et sic ferum, id est, obstinatio & induratio pertransiuit animam populi Christiani. Ad quem dñs: Sciui quia durus es tu & neruus ferreus ceruix tua & frons tua aerea, praedixi tibi extunc antequam uenirent scilicet mala, audita tibi feci noua extunc, & conseruata sunt quae nescis. Vnde aliquando uoces ferreos confringet deus. Qui nobis per Prophetam minatur, dicens: Verterunt ad me terga, & non facies, quum docerem eos, & erudirem de uiculis, & nollent audire ut acciperet disciplinam. Et nunc propter ista ait dñs ad ciuitatem hanc utpote ad praesentem ecclesiam, de qua dicitis quod tradat in manus regis Babylonis, id est, tyrannorum in gladio & fame & peste.

X § Ex quo itaque cum in ueteribus prophetis, tum etiam in nouis reuelationibus, hodie uocem dñi audimus, quia scriptura semper loquitur: ideo non debemus obdurare corda nostra, neque contumaces esse seu incredibiles timori dei.

Psal. 104. Nam qui timent dominum, non erunt incredibiles uerbo illius. Alioquin horrenda portabimus plagas: onera iam crebro nobis pronosticata. Qui enim incredulus est, non erit recta anima eius in semetipso. Roboremus igitur suauissimo acclamatori nostro Iesu Christo humiliter supplicantes, quemadmodum fecit pater filij spiritum mutum habentis, dicendo: Credo domine, adiuua incredulitatem meam, ne incidam in iram tuam quam iurasti incredulis, quod non introirent in requiem.

Esa. 48. In quam intraturi sumus, si crediderimus atque festinauerimus, secundum Apostoli doctrinam ingredi in illam. Caueat ergo unusquisque ne in idipsum incidat incredulitatis exemplum, ac in diuinam contra incredulos iam dudum latam sententiam propediem executioni demandandam iuxta diuinae reuelationum decreta, uiuus est enim sermo dei & efficax.

Psal. 106. **Hiere. 32.** **Eccl. 1. & 2.** **Abacuc. 2.** **Mar. 9.** **Psal. 94.** **Hebra. 3.** **Hebra. 4.**

De ira dei se contra contumaces vindicantis. Ca. XXXV.

I Ra dei non est aliqua perturbatio animi, sed est tranquilla iusti supplicij confidentio. Quae quidem magna successa est contra nos, qui non audimus uerba reuelationum praedictarum, ut faceremus ea quae scripta & significata sunt nobis: siquidem super incredulum manet ira dei. Apostolus enim inquit: Secundum duritiam tuam & impoenitentem cor thesarizas tibi iram in die irae reuelationis iusti iudicij dei. Nam propter fornicationem, auaritia, aliaque crimina uenit ira dei super filios incredulitatis. Vnde Esaias: Abiecerunt legem dñi, ideo iratus est furor domini, in populum suum & percussit eum. Et infra: Uitionem capiam (ait dominus) & non resistet mihi homo, quoniam iratus sum super populum meum. Contra populum utique Christianum (qui usque ad iracundiam prouocauit deum) ipse ait: Effundam super eos indignationem meam & omnem iram furoris mei.

I § De modernis itaque Christianis in sua (ut praemittitur) pertinacia perseverantibus, diuina ira se vindicabit secundum prophetias ueteris & noui testamenti. Quae utrobique indicant. In cauda quinti & in decursu sexti status ecclesiae, praesertim in fine sextae mundi aetatis (quam iam agimus) tam clerum quam populum Christianum affligendum grauius & acerbius omni alia praeterita afflictione. Impius enim qui non agunt poenitentiam, usque in nouissimum sine misericordia ira superueniet. Huiusmodi persecutio in breui grassabitur sub antipapa & tyranno, de quibus inferius tractabitur. Nam omne vitium iam est in praecipitio, ac in omni statu ab infimo usque ad supremum nequitia regnat, a planta pedis usque ad uerticem capitis non est in eo sanitas: ergo ecclesia peruersa aliquando ruat & populus iniquus poenam luat, necesse est.

II § Hinc per Esaiam inquit dñs: Heu ego vindicabo de inimicis meis: nempe in ira domini conturbata est terra, id est, terrestri ecclesia, & populus, scilicet Christianus erit quasi esca ignis. Et infra: Ecce dies domini ueniet crudelis & indignationis plenus & irae furorisque, ad ponendam terram in solitudinem & peccatores

§. c. 31. §. 12.
& §. ca. 44.
§. 5.

§. c. 31. §. 1
§. c. 4. §. 12.

§. eo. §. 7 &
j. c. 35. §. 6

§. c. 33. §. 4
& j. c. 40. in
prin.

§. eo. §. 7 &
§. c. 32. §. 16.

& j. c. 41. §. 1
§. eo. §. 6

j. c. 57. §. 11
§. eo. §. 1 &
j. c. 35. §. 2

§. eo. §. 3
§. c. 31. §. 5 &

j. c. 35. §. 5

§. c. 30. §. 6

§. c. 34. §. 5

§. c. 34. §. 7.
& j. c. 50. §. 8. in fine.

j. c. 36. §. 2

§. c. 31. §. 9 &
j. c. 40. §. 6

§. c. 9. §. 6
j. c. 37. §. 12

j. c. 41. i. pri.
§. c. 16. §. 4.
& j. c. 43. §. 8

j. c. 37. §. 1

j. eo. §. 11
§. c. 31. §. 11.

& j. eo. §. 3.
§. c. 21. §. 14
tores

& Jc. 43. §. 3
 & Jc. 51. §. 6
 §. ca. 32. §. 16
 & §. ca. 34. i. fi
 & J. eod. §. 5
 J. eo. §. 12
 J. c. 49. §. 10.
 §. ca. 29. §. 2
 & §. ca. 31. §. 11
 & J. eo. §. 12
 §. ca. 31. §. 15.
 & J. eo. §. 7.
 J. ca. 57. §. 6
 §. eo. §. 2
 & J. eo. §. 7.
 §. ca. 1. §. 3 i. fi
 & J. eod. §. 5
 J. c. 49. §. 20
 J. eo. §. 5
 §. ca. 34. §. 5
 & Jc. 40. §. 9
 §. c. 22. §. 7.
 & J. eod. §. 8
 J. c. 55. in pr.
 §. c. 34. §. 1.
 J. c. 58. §. 2
 §. ca. 4. §. 13
 J. c. 58. §. 3
 §. c. 34. in fi.
 & §. eo. §. 3.
 & Jc. 49. §. 14
 §. eo. §. 2. &
 J. eo. §. 6
 J. c. 37. i. pri.

tores eius conterendos de ea, quonia stellas cœli & splendor earum non expandet
 lumen suum, ideo visitabo super orbem mala & contra impios iniquitatem eorum. Cal-
 caui eos in furore & in ira mea. Rursus in Hieremia dñs nos alloquitur, dicens:
 Quia si non audieritis verba hæc quæ in memetipso iuravi, sicut Sylo erit domus
 vestra. q. d. ecclesia vestra ita desolabitur sicut Sylo olim destructa. Non poterat
 dñs ultra portare propter malitiam studiosorum vestrorum, & propter abominaciones
 quas fecistis, & facta est terra vestra in desolationem & stuporem & in maledictum, id-
 circo euenerunt vobis mala hæc. Et infra. Noli querere, quia ecce ego adducam
 malum super omnem carnem, ait dñs. Dies autem ille dñi dies ultionis, ut sumat vindictam
 de suis inimicis. Sta & præpara te, quia deuorabit gladius ea quæ per circuitum
 tuum sunt. Ecce iratus est dñs contra nos vehementer.
 III § In Zacharia in super dominus iratus est super patres nostros iracun-
 dia, quia non audierunt neque attenderunt ad deum, ideo sicut cogitauit dominus
 facere nobis secundum vias nostras, ita faciet nobis. De ciuitate denique Hierusa-
 lem in typo ecclesie dominus per Ezechielem inquit: Eijciam gladium meum
 de vagina sua, & occidam in te iustum & impium. In terra natiuitatis tuæ iudica-
 bo te & effundam super te indignationem meam. In igne furoris mei sufflabo in te,
 daboque te in manus hominum insipientium & fabricantium interitum. Igne eris
 cibus, sanguis tuus erit in medio terræ, obliuioni traderis, quia ego dominus lo-
 quutus sum. Et infra: Et scient gentes, quoniam in iniquitate sua capta sit domus
 Israel. i. Christianitas moderna, & dereliquerint me, & absconderim faciem meam
 ab eis, & tradiderim eas in manus hostium, & ceciderint in gladio vniuersi. Iuxta
 immunditiam eorum & scelus feci eis & abscondi faciem meam ab illis. Ad hoc in
 psalmis: Visitabo in virga iniquitates eorum, & in verberibus peccata eorum.
 Item iratus est furore dominus in populum suum & abominatus est hereditatem
 suam, & tradidit eos in manu gentium. Et alibi dicitur: Iratus est furor dñi contra
 Israel, & tradidit eos in manu tyrannorum.
 IIII § Præterea Amos spiritu plenus, in typo quorundam ciuitatum vo-
 luit præmonstrare ac denunciare grauem, irreuocabilemque dei iram nunc appro-
 pinquantem ad nostri euerisionem, in persona dei dicens: Visitabo super vos ini-
 quitates vestras, & nescient facere rectum, thesaurizantes iniquitatem & rapi-
 nas in diebus suis, propterea tribulabitur & circuietur terra. Et infra: Iurauit dñs
 deus in sancto. s. filio suo, quia ecce dies venient super vos & leuabunt nos in con-
 tis & reliquias vestras in ollis feruentibus. Per contos. i. baculos significant pe-
 næ temporales, per ollas autem penæ gehennales. Sequitur in propheta: Cognoui
 multa scelera vestra, hostes iusti accipientes munus & pauperes deprimentes in
 porta, ideo prudens in tempore illo tacebit, quia tempus malum est. Ecce quod horren-
 dum præconium de tempore præsentis. Propterea hæc dicit dominus: In omnibus
 plateis planctus, & in cunctis quæ foris sunt, dicetur, vae vae. Et infra: Ecce oculi
 dñi super regnum peccans & conteram illud à facie terræ. In gladio morientur
 omnes peccatores populi mei. s. increduli.
 V § Quæ est hæc ira dei immensa & nobis nunc ostensa? quisnam non con-
 tremiscet tantas plagas superioribus similes contra nos prope & statim futuras
 ob magnitudinem nostrorum peccatorum prioribus similibus vel etiam maioribus
 sine timore properamus? Porro prædictæ prophetiæ non solum sunt confirma-
 toriæ, sed etiam diffinitoriæ, quæ nullo pacto retractant. Quia ipse dominus lo-
 quutus est, qui est veritas, & cuius sermo est efficax & penetrabilior omni gladio
 ancipiti & pertingens vsque ad diuisionem animæ. Hinc Paulus credidit deo sic esse
 futurum, quemadmodum dictum erat sibi. Nam verbum domini manet in æternum
 Maxime quando deus dicit, iuro vel iuravi, tantum est, quantum, statuo, vel statui.
 Vnde dicit: Iuravi & statui custodire iudicia, hoc est disposui irreuocabiliter abs-
 que retractione, ut patet in lib. Regum, ubi deus prædixit & iurauit Israeli, quod
 propter iniquitatem iudicaturus esset domum eius. Et in Esaia dicit dominus: In
 memetipso iuravi, egredietur de ore meo iustitiæ verbum & non reuertetur. Item in
 Hieremia: Ecce iuravi in nomine meo magno & vigiabo super eos in malum.

M Siquidē

Esa. 63

Hierem. 26

Hierem. 44

Hierem. 45

Hierem. 46

Thren. 5. i. 9

Zacha. 1.

Ezech. 21.

Ezech. 39

§. ca. 31. §. 16

& Jc. 39. §. 5.

Psal. 88

Psal. 105

4. Reg. 13

Amos. 3

Amos. 4

Amos. 5.

Amos. 9.

Ezech. 21.

Heb. 4

Act. 27

Psal. 118. l. n. 11

1. Reg. 3

Esa. 45

Hierem. 44

Heb. 6

DE IRA DEI SE CONTRA &c.

- Siquidem deus neminem habet per quem iuret, maiorem: ideo iurat per semetipsum & in nomine suo. Quod iuramentum, si spernit homo, ponet deus in caput eius & expādet super eum rete suū.
- Ezech. 17 §. eod. §. 4.
 VI § Sicut autem in veteri testamento perfidis Hebræis dominus iureiurādo comminabatur Excidium, nisi audirent & sequerentur verba diuina ipsis per prophetas reuelata: sic simili modo in nouo testamento nobis iureiurādo deus minatur: Hinc angelus iurauit per viuētem in secula, quia cōsummabitur mysteriū dei, sicut euangelizauit per seruos suos prophetas. Apud Birgittā crebra dei exprimuntur iuramenta dicentis: Ego iuro in deitate mea, quæ Adam expulit e paradiso, & Pharaoni decem plagas immisit, quod venio eis citius quam credunt. Ego iuro in humanitate mea quam de virgine assumpsi sine peccato, quod complebo verba mea: Ego iuro in spiritu meo qui super apostolos est missus, quod si nō emēdātī ad me redeant, vindicabor in ira mea: Tunc vā erit eis in corpore & anima, & cruciatus eorum erit perpetuus: Tūc sentient quod nūc credere contemnūt: Tūc intelligēt, quasi pius pater eos monuerim & me noluerūt audire: Ecce si noluerūt credere verbis, credāt operibus quū venerint.
- Deute. 9. §. eo. §. 5.
 Psal. 88. §. eo. §. 5. &
 Psal. 2. I. eo. §. 10
 Apoca. 10 §. ca. 11. §. 2.
 I. in pri. cō. §. c. 32. §. 13.
 1. Bir. 56. & I. c. 36. §. 1
I. c. 55. §. 3.
§. c. 31. §. 15.
& I. c. 37. §. 11
§. c. 34. §. 9.
& I. eo. §. 11.
I. eo. §. 13
- VII § Deus proculdubio complebit verbū suū quod nobis sub iuramento cōminatus est: huiusmodi nāq; iuramenta & cœlestis iræ monita, quæ procedūt de labijs diuinis, nō sient irrita, Propheta testāte: Loquetur ad eos in ira sua: & in furore suo cōturbabit eos. Reges eos in virga ferrea & tāquam vas figuli cōfringes eos. Apprehendite disciplinam nequando irascatur dominus, & pereatis de via iusta: cū exarserit in breui ira eius. Et infra: Iratus est furor tuus super oues pascuæ tuæ: Et exādescet sicut ignis ira tua. Quia defecimus in ira tua & in furore tuo turbati sumus. Corripiamur: Quis nouit potestatem iræ tuæ & præ timore tuo iram tuā dinumerare? Et infra: Dominus cōfregit in die iræ suæ reges, iudicabit in nationibus, implebit ruinas.
- Deute. 9. §. eo. §. 3. &
 Psal. 88. I. eo. §.
 Psal. 2. §. ca. 34. §. 1.
 Psal. 73. & I. ca. 4. in
 Psal. 88. prin.
 Psal. 89. §. eo. §. 3. &
 Psal. 109. I. eo. §.
§. ca. 34. §. 1.
& I. ca. 4. in
- VIII § Videamus modo quid aliī prophetæ de ira & vindicta dei cecinerint: In Osea etēn deus loquitur: Ad iracūdiam me prouocauit Ephraim in amaritudinibus suis, & sanguis eius sup eum veniet & opprobriū eius restituet ei dñs: Rursus idē propheta: Pereat Samaria, quoniā ad amaritudinē cōcitauit deū suū In gladio pereant. Item Micheas: Dominus descēdit & calcabit sup excelsa terræ & cōsumment mōtes subtus eum & valles scindent sicut cæra à facie ignis: Sicut aquæ quæ decurrūt in preceps. In scelere Iacob omen istud & in peccatis domus Israel. Et infra: Ecce ego cogito sup familiam istam malū, vnde nō auferetis colla vestra, & nō ambulabitis supbi, quoniā tempus pessimū est. Et infra: Ego ergo cœpi percutere te pditione sup peccatis tuis: ambulasti in voluptatibus, vt darem te in perditionē. Item dies speculationis tuæ, visitatio tua venit: Nūc erit vastitas eorū: Et terra erit in desolationē propter habitatores suos. Pasce populum tuū in virga tua. Et infra: Iram domini portabo, quoniā peccaui ei, donec causam meā iudicet & faciat iudiciū meū.
- Osee. 12. §. eod. §. 4.
 Osee. 14 §. c. 31. §. &
 Mich. 1. I. c. 38. §. 7.
§. c. 15. §. &
I. ca. 53. in fi.
I. c. 47. i. pr.
I. eod. §. 13.
- Mich. 2. §. c. 28. §. 1.
 Mich. 6. §. c. 33. §. 3 in
fi.
& I. c. 36. i. pr.
I. eo. §. 14 &
I. ca. 54. §. 1.
§. c. 15. §. 7.
& I. c. 37. §. 5
I. ca. 62. §. 9.
§. eod. §. 7.
& I. c. 36. §. 1
- IX § Causa illius diuinæ iræ in promptu est: Quia vniuersa in orbe terræ stant in ordine suo ad præceptum dei, excepto solo homine terreno, qui propter terrēna deum suū & dominū totius terræ orbis ad iram prouocat: Qui etiā spreta omni prophetia & admonitione & prædicatione, communis populus prædicatōribus infestus sua facinora cōtinuat: Cui dominus minitatur, dicens: Ego misi pueros meos prophetas ad vos quos acceptos interfecistis, & laniastis corpa eorum: Quorum sanguinem requiram.
4. Esd. 1. I. eo. §. 14 &
 4. Eir. 134 I. ca. 54. §. 1.
§. c. 15. §. 7.
& I. c. 37. §. 5
I. ca. 62. §. 9.
§. eod. §. 7.
& I. c. 36. §. 1
- X § Porrò Birgitta reuelauit Iohannem Baptistam in throno cœlesti dicere: In mille annis nunquam fuisse tantam iram dei super mūdum quanta nūc est.
- Matt. 3 A qua quidem ira nobis esse fugiendum idem Iohannes in euangelio demonstrauit. Homo nanq; malitiosus non solum est arbor inutilis non faciens fructum bonum, sed etiam censetur esse arbor pernitiōsa faciens fructum venenosum: ergo excidetur & in ignem mittetur: Ventilabrum enim est in manu Christi, qui purgabit aream suam & cōgregabit triticum in horreum suum: Paleas autem comburet igni inextinguibili. Adem quoq; saluator inquit: Quia deus cito faciet vindictam

- §.eo. §.6. & dicitam suorum electorum ad se clamantium: Verbum autem domini in æter-
 num permanens, est hoc vnum quod euangelizatum est in nos. Reuelabitur enim
 I. ca. 61. §. 17) (secundum Apostolum) & dei de celo super omnem impietatem & iniustitiã
 I. c. 37. §. 11. hominũ, his scilicet qui sunt ex contentione & qui non acquiescunt veritati, cre-
 §. ca. 12. §. 7 i fi dunt autem iniquitati, ira & indignatio, tribulatio & angustia in omnẽ animam
 §. ca. 18. §. 4 hominis operãtis malum. Nunquid iniquus est deus qui infert iram? Abit, Alio-
 & I. c. 41 §. 10 quin quomodo iudicabit deus hunc mundum?
 & I. c. 52. §. 19
- XI § Necessarium igitur est ac diuinã iustitiã opportunũ, rationiq; con-
 sonũ, vt aliquando deus vindicet tot inueterata hominũ peccata, à quibus nondũ
 §. eo. §. 6. & desistimus, imò nolimus quodammodo audire deũ, quẽ ideo ad iracundiam pro-
 I. c. 37. i. pri. uocamus. Propter hoc ait dñs deus fortis: Heu ego consolabor super hostibus
 §. eo. §. 2 meis, & vindicabor de inimicis meis. Et sic deus conteret scelestos & peccatores
 §. ca. 29. §. 1 simul. Qui sua peccandi pertinacia quasi velint vindicari, Ideo inuenient vindi-
 I. ca. 36. §. 8. ctã à dño. Qui impijs & peccatoribus reddet vindictã, custodiens eosq; in diem
 vindictæ, Quia illos peccata seruãs seruabit, & vdicãs vindicabit, Quoniã vin-
 dex est dñs de omnibus peccatis, sicut Apostolus est contestatus.
- XII § Operãpretiũ in super est, vt contra nos aliquando exerceat vel exe-
 quatur suam iustitiã is, qui est infinite iustus. Nam iustus iudex & dominus iu-
 stitias dilexit, Ideo oia iuste disponit. Non omnino decet vt semper lateat iusti-
 tia iustissimi iudicis, qui semper vigilat super verbo suo vt faciat illud. Quod qui-
 dem verbum est gladius dei, eductus & egrediens de vagina sua & fulgurans in
 §. eo. §. 2 i fi amaritudine sua. Hinc ait dominus ad modernam Christianitatem: Ecce ego ad-
 I. c. 95. i. pri. te, Et eiciam gladium meum de vagina sua & occidam in te iustum & impium.
 §. eo. §. 3. & Et alibi: Euaginabo gladium meum. i. manifestabo diuinam iustitiã, Siquidem
 §. c. 35. §. 8 & per vaginam significatur dei patientia, in qua diuina latet sententia. Quoniam
 I. c. 49. §. 18. diuinam iustitiã, in dei patientia modo latentẽ, non videmus quasi nobis occul-
 I. ca. 58. §. 4 tatã, quam tandem acriter sentiemus. Illa iustitia est gladius ex vtraq; parte acu-
 §. c. 22. §. 11. tus, & de ore Christi procedens, qui percutiet terram virga oris sui. Iam autẽ di-
 & I. c. 60. §. 5 uina sententia non videtur acuta, quia non percutit, idcirco non timetur, Sed cũ
 percutiet, sentietur fulgur eius, qui ait: Si acuro vt fulgur gladium meum, & arri-
 puerit iudiciũ manus mea, reddam vltionem hostibus meis.
- XIII § Fugiamus ergo à facie gladij, ne videamur solidiores asina, cui in-
 §. ca. 30. §. 1. sedit Balaan. Scitote enim iam esse iudicium, & angelum dei stare contra nos in
 & I. c. 37. via euaginato gladio, qui est vltor iniquitatis. Nostra quippe dementia per bruti
 I. ca. 40. §. 3 animalia confunditur, veluti figuratum est in iumento, quo vehebatur idem
 §. c. 82. §. 4 ariolus Balaan, qui mala intentione ibat contra præceptum dei. Ideo iratus
 infi. erat deus, stetitq; angelus à deo missus in via euaginato gladio. Quem cer-
 nens asina, auertit se de itinere, & cessit minis angelicis. Præsumptuosus au-
 tem Balaan peccato obstrusus, angelum non videbat, sed per brutum animal cõ-
 futabatur. Hinc Petrus inquit: Subiugale multum animal in hominis voce lo-
 quens, prohibuit prophetæ insipientiam: Qui licet tandem visum Angelum ex
 §. eo. §. 9. & terrore adorauit, ipse tamen reprobos permansit. Sic nos rationales homines or-
 I. c. 38. §. 7 dinationem à deo nobis datam & præceptam transgredimur. Bruta vero anima-
 §. eo. §. 6 i fi lia ordinatam sibi naturam non transgrediuntur. Et licet nos tandem iram diui-
 §. ca. 35. §. 2 nam expetimentis sentimus, tamen seruili dumtaxat timore deum orantes, re-
 & I. c. 37. §. 6 probi mahemus, sequentes viam Balaan, qui mercedem iniquitatis amauit, corre-
 §. c. 28. §. 12 ptionem vero habuit suæ vesaniã.
 §. c. 35. §. 3
- XIII § Cæterum scriptura nobis præcipit, dicens: Conuenite & cõgre-
 §. cod. §. 10 gamini antequam veniat super vos ira furoris & indignationis domini. Et abs-
 condite vos ab ira agni. Igitur illam agni iram demulceamus deuotis, sedulisq;
 precibus cum prophetis, dicentes: Quiescat ira tua domine deus, & esto placabi-
 lis super nequitia populi tui. Ne infurore tuo arguas me, neq; in ira tua corripias
 me. Define ab ira & derelinque furorem. Quoniam ira in indignatione eius & vi-
 ta in voluntate eius. Ad vesperum demorabitur fletus, & ad matutinum lætitia.
 Demum postquã humiliati fuerimus, sperandum est, à nobis iram domini di-
 uerti

1. Petr. 1.

Rom. 1.2

§. ca. 32. §. 12

& I. c. 38. §. 5

Rom. 3

Esa. 1.

Ecc. 12. 28

Ecc. 5

1. Thess. 4

Psal. 7. 10

Hier. 1.

Iob. 20

Ezech. 21.

Ezech. 12

Apo. 1. 19

Esa. 11.

Deut. 32

Iob. 19

Num. 12

Iob. 19

2. Pet. 2

Num. 12

2. Pet. 2

Sopho. 2

Apo. 6

Exo. 32

Psal. 6

Psal. 36

Psal. 29

2. par. 12

2. Mach. 8
1. Efd. 10. **uert**, nec nos penitus deletum iri, sed eandē diuinam iram in misericordiā tum conuertit. Idcirco ab oratione nō est cessandū, donec auertatur ira dei nostri à nobis super peccato nostro. §. c. 17. §. 11.
- XV § Nam etsi iustitia dei clamet super Christianos vindictam, nihilominus tamē huic iustitiæ immiscetur diuina misericordia, quæ nos in supplicijs temporali- bus continue admonet cessare à malo & operari bonū. Non enim sicut in alijs nationibus, dominus patienter expectat, vt eas, cum iudicij dies aduenerit, in plenitudine peccatorum puniat, sic & in nobis statuit, vt peccatis nostris infirmitatem deuolutis ita demum in nos vindicet. Propter quod nunquam quidem à nobis misericordiam suam amouet. Corripiens vero in aduersis populum suū non derelinquet. Et infra: Nos propter nos ipsos hæc patimur peccantes in deum nostrum. Et si nobis propter correptionē deus modicum iratus est. Sed iterum reconciliabitur seruis suis: Et hoc quando à peccando desistimus. Tunc em̄ desinet omnipotentis ira quæ super omne genus nostrum iuste superinducta est. Sigdem humiliantibus se per pœnitentiam, venia nō negatur. Iesus nāq; eripiet pœnitentes ab ira ventura. §. c. 22. §. 2.
§. c. 30. §. 8.
& j. ca. 40.
in prin.
§. c. 30. §. 3.
2. Mach. 6. **plenitudine** peccatorum puniat, sic & in nobis statuit, vt peccatis nostris infirmitatem deuolutis ita demum in nos vindicet. Propter quod nunquam quidem à nobis misericordiam suam amouet. Corripiens vero in aduersis populum suū non derelinquet. Et infra: Nos propter nos ipsos hæc patimur peccantes in deum nostrum. Et si nobis propter correptionē deus modicum iratus est. Sed iterum reconciliabitur seruis suis: Et hoc quando à peccando desistimus. Tunc em̄ desinet omnipotentis ira quæ super omne genus nostrum iuste superinducta est. Sigdem humiliantibus se per pœnitentiam, venia nō negatur. Iesus nāq; eripiet pœnitentes ab ira ventura. §. c. 30. §. 11.
2. Mach. 7. **derelinquet**. Et infra: Nos propter nos ipsos hæc patimur peccantes in deum nostrum. Et si nobis propter correptionē deus modicum iratus est. Sed iterum reconciliabitur seruis suis: Et hoc quando à peccando desistimus. Tunc em̄ desinet omnipotentis ira quæ super omne genus nostrum iuste superinducta est. Sigdem humiliantibus se per pœnitentiam, venia nō negatur. Iesus nāq; eripiet pœnitentes ab ira ventura. §. c. 30. §. 11.
2. q. 5. quāto
1. Theff. 1
j. in fi. con. **omnipotentis** ira quæ super omne genus nostrum iuste superinducta est. Sigdem humiliantibus se per pœnitentiam, venia nō negatur. Iesus nāq; eripiet pœnitentes ab ira ventura. §. c. 30. §. 11.
11. q. 3. rursus
cū c. sequē.
Theff. 2.
Matt. 7.
Dist. 43. in
māda.
Osce. 11.
Treno. 1 **Persistentibus** autem in cōtumacia, seueritas est ostendenda. Vnde de canon statuit: Si excommunicati intra annum se purgare contēperint, vltorius non audiantur. Et quando deus permittit prohiberi peruersis hominibus p̄dicari vt salui fiant (quoniam porcis & canibus sacra non sunt committenda) vt scilicet impleant peccata sua semper, tunc peruenit ira dei super illos vsque in finem. Et habentur in prophetijs: Si populus noluerit conuerti, incipiet gladius in ciuitatibus eius & consumet electos eius. Tunc non erit qui consoletur, ipsam ecclesiam ab omnibus charis eius, sed omnes amici eius spernent eam, & fient ei inimici, prout sequitur §. c. 32. §. 18.
§. c. 31. §. 4.
- ¶ Quomodo sancti & innocētes cōtra malefactores vindictā exigūt. Cap. XXXVI.
- Prouer. 15.
Eccle. 45. **E**tsi pro ecclesia militante altissimū sedulo deprecant sancti & iusti, quorum vota sunt placabilia, & qui in suis verbis monstra placāt, potissimū beata virgo Maria assiduo apud deū pro nobis intercedit, quæ admodū in B. gitta Christus ostēdit dicens: Intercessione matris meæ misericordia mea parcat omnibus & omnes suffert, quāquā iustitia clamet vindictā. Et infra: Vere ecclesia mea nimis lōge à me recessit, intātū, q; nisi p̄ces matris meæ interuenirēt, nō esset spes misericordie. Quæ quidem mater Iesu ait: Ego ante terribile iudiciū illud futurū filij mei p̄cedo cū misericordia mea. Tamē q; à peccatis nō desistimus, sed peccata peccatis accumulamus, ideo deprecatio sanctorū nō solum nō exaudiet, sed etiā iudex altissimus, tum pro sua iustitia, tū etiā ad beatę Mariæ aliorūq; iustorū sententiā, necnō ad pauperū & innocentū clamorē, in nos diuinā suā exercebit vindictā. Quoniā sancti cōgregati ordināt restamētū, i. volūtatē dei: Letabitur quoq; iustus quū viderit vindictā. Manus suas lauabit in sanguine peccatoris, qū dñs facit iudiciū in opis & vindictā pauperū, & exultabūt sancti in gloria, & gladij ancipites in manibus eorū, ad faciendā vindictā in nationibus, increpationes in populis, ad alligādos reges eorū in cōpedibus & nobiles eorū in manibus ferreis, vt faciāt in eis iudiciū cōscriptū. Voca ergo si est q; tibi peccatori cōtumaci respōdeat, ad aliquē sanctorū cōuertere. Quasi Iob diceret, sanctorū eē ne minē qui tibi in tua ærumna apud deū succurrat. j. ca. 57. §. 9.
- Pfal. 49. 57.
Pfal. 139. **I**nsuper istud diuinum animaduerte eloquium. Quæ sui de eis scilicet sanctis virū qui interponeret sepem, id est, precem efficacem & (ad impediendum iustitiæ meæ rigorem) staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam, & nō inueni. Et effudi super eos indignationem meam, & in igne iræ meæ consumpsi eos, viam eorū in caput eorū reddidi ait dominus deus. Dixit quoq; Christus ad Iudæos, qui hodie representant peruersos Christianos, nolite putare quia ego accusaturus sum vos apud patrem, est qui accusat vos Moyses, in quo vos speratis. Et alibi: O generatio infidelis peruersa, vsquequo ero apud vos & patiar vos? Super quo discipuli eius Iacobus & Iohannes dixerunt. Domine vis §. c. 29. §. 9.
& j. c. 57. §. 9
§. c. 2. §. 2 &
j. eo. §. 4
§. c. 31. §. 15.
§. c. 29. §. 6
§. ca. 35. §. 9
j. c. 41. §. 4
§. c. 31. §. 19.
& j. c. 46. §. 1
j. ca. 64. §. 2
§. c. 25. §. 10
§. c. 17. §. 11.
§. c. 35. §. 10
& j. eod. §. 5
j. c. 56. §. 1
- Iob. 5 **quasi Iob** diceret, sanctorū eē ne minē qui tibi in tua ærumna apud deū succurrat. j. ca. 57. §. 9
- Ezech. 22 **interponeret** sepem, id est, precem efficacem & (ad impediendum iustitiæ meæ rigorem) staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam, & nō inueni. Et effudi super eos indignationem meam, & in igne iræ meæ consumpsi eos, viam eorū in caput eorū reddidi ait dominus deus. Dixit quoq; Christus ad Iudæos, qui hodie representant peruersos Christianos, nolite putare quia ego accusaturus sum vos apud patrem, est qui accusat vos Moyses, in quo vos speratis. Et alibi: O generatio infidelis peruersa, vsquequo ero apud vos & patiar vos? Super quo discipuli eius Iacobus & Iohannes dixerunt. Domine vis j. c. 56. §. 1
- Iohan. 5
Luca. 9. **interponeret** sepem, id est, precem efficacem & (ad impediendum iustitiæ meæ rigorem) staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam, & nō inueni. Et effudi super eos indignationem meam, & in igne iræ meæ consumpsi eos, viam eorū in caput eorū reddidi ait dominus deus. Dixit quoq; Christus ad Iudæos, qui hodie representant peruersos Christianos, nolite putare quia ego accusaturus sum vos apud patrem, est qui accusat vos Moyses, in quo vos speratis. Et alibi: O generatio infidelis peruersa, vsquequo ero apud vos & patiar vos? Super quo discipuli eius Iacobus & Iohannes dixerunt. Domine vis j. c. 56. §. 1